

Svar:

Ultimo 1991 har staten samlet indløst garantier vedrørende gældssaneringsordningen for 713,3 mill. kr. Indløsningerne i 1992 forventes ikke at overstige 16 mill. kr.

Indløsningerne har over årene fordelt sig således:

År	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991
	mill. kr.										
Garantibeløb	1.039	1.542	1.756	1.872	1.807	1.382	1.030	758	631	493	391
Årligt indfriet	15,8	71,7	105,0	158,0	101,3	58,0	43,0	49,6	57,9	34,7	18,3

Der blev ydet gældssaneringsgarantier til i alt 6.900 jordbrugere, men tages de efterfølgende forhøjelser med, er der ydet statsgaranti til godt 7.800 gældssaneringslån i ordningens funktionstid. Ansøgningsfristen udløb den 31. oktober 1984.

Det samlede garantibeløb var på ca. 2,87 mia. kr., svarende til et gennemsnit på 368.000 kr. pr. støttemodtager.

Indfrielseerne ultimo 1991 udgør 25 pct. af det samlede garantibeløb på 2,87 mia. kr.

Spørgsmål 6:

»Er det efter ministerens opfattelse korrekt, at en stadig større del af ministeriets budget anvendes til administration, som det har været fremhævet af De Danske Landboforeninger, jf. vedlagte artikel i Landsbladet den 28. august 1992?«

Svar:

Jeg kan oplyse, at Landbrugsministeriet som alle andre ministerier er omfattet af generelle besparelser, der har til hensigt at nedbringe det offentlige personaleforbrug.

Samtidig hermed har ministeriet fået pålagt en lang række nye arbejdsopgaver som følge af den vedtagne EF-landbrugsreform.

Landbrugsreformen betyder, at der skal foretages direkte udbetaling til samtlige mellem 80.000 og 100.000 landbrug i Danmark. Antallet af ekspeditioner vil dog ligge langt højere, dels fordi det næppe er muligt at etablere et system med én samlet ansøgningsrunde for alle ordninger, og dels fordi der kræves flere ekspeditioner for hver ansøgning.

Samtidig bevares det hidtidige system, ifølge hvilket landbrugsstøtten fra EF primært er blevet ydet som markedsstøtte til virksomheder i form af støtte til intervention, forarbejdning og eksport, blot med nedsatte satser.

Reformen indebærer således en stor ekstra administrativ byrde, og da yderligere støtte i henhold til de af reformen omfattede ordninger direkte eller indirekte er knyttet til de enkelte dyrkede marker og/eller antallet af dyr med en tilknyttet braklægningsforpligtelse for vegetabiliske støtteordningers vedkommende, pålægges der også Landbrugsministeriet en betydelig ekstra byrde i forbindelse med kontrollen af de af reformen omfattede ordninger.

Det er på EF-området nødvendigt at leve op til særlige krav til administration og kontrol, hvilket har krævet en række omprioriteringer inden for Landbrugsministeriets område.

LAURITS TØRNÆS

/ Aase Thusholt-Madsen